

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

BANJALUČKE LEGENDE: Ismet Bekrić, uvijek vjeran svojoj Banjaluci!

05/08/2010 12:58 by Administrator

Dovoljno je reÄ‡i 'Nosim te u srcu, Ä•uvam te u duÅji, pjevam samo tebi mojoj Banjaluci', i brojni BanjaluÄ•ani pomisliÄ‡e na Ismeta BekriÄ‡a, banjaluÄ•ku legendu, pjesnika, dramskog pisca i novinara. Najnoviji nastavak rubrike 'BanjaluÄ•ke legende' posveÄ‡ujemo upravo ovom Ä•ovjeku, Ä•ija djela sjeÄ‡aju na vremena radosti djetinstva, Åjkolskih dana i bezbriÄ¾nosti, te odiÅju njegovom velikom ljubavlju - Banjalukom...

Iako je za viÅje od Ä•etrdeset godina stvaralaÅjtva dobio bezbroj nagrada, Ismet BekriÄ‡ istiÄ•e da mu je nagrada "Nasiha KapidÄ¾iÄ‡ HadÄ¾iÄ‡ Vezeni most", za ukupan autorski opus i domete u poeziji za djecu, dodijeljena u sklopu manifestacije "Susreti BanjaluÄ•ana - Vezeni most 2010",Ä• posebno draga.

Vjerovatno i najdraÄ¾a, jer nosi ime po njegovoj nekadaÅjnjoj profesorici u banjaluÄ•koj Gimnaziji, najznaÄ•ajnjoj bosanskohecegovaÄ•koj pjesnikinja i knjiÅ¾evnici, i zbog Ä•injenice daÂ mu je ovo vrijedno priznanje uruÄ•eno u baÅti Nasihine rodne kuÄ‡e, gdje je nekada, kao gimnazijalac Ä•esto dolazio sa drugovima.

Mada ima bogat pjesniÄ•ki opus, to veÄ•e u baÅti rodne kuÄ‡e, prema sopstvenom priznanju, BekriÄ‡ nije mogao odoljeti, a da ne izgovori jednu od svojih najpoznatijih pjesama 'OÄ•ev kaput'. Pjesma, koja je odavno uÅila u antologiju, nikoga nije mogla ostaviti ravnoduÅnim. Iako je bila prisutna generacijska razlika, mnogi su 'OÄ•ev kaput' znali iz svojih Åjkolskih Ä•itanki, a primjeÄ‡eno je da su neki sa autorom izgovarali ove prekrasne stihove.

Å timung sjeÄ‡anja na lijepa vremena radosti djetinstva, Åjkolskih dana i bezbriÄ¾nosti u svojoj Banja Luci, koje jeÂ BekriÄ‡ upriliÄ•io sa joÅji nekim od brojnih stihova koje napisala,Ä• podsjetio je i na jednu veliku ljubav koju âžprovlaÄ•iâ€œ kroz svoje stvaralaÅjtvo. A to je svakako Banja Luka...

Za mnoge BanjaluÄ•ane njegova "Pjesma Banja Luci", za koju je banjaluÄ•ki kompozitor Franjo PetruÅjiÄ‡ napisao muziku, i danas predstavlja nezvaniÄ•nu himnu Banja Luke:
...â€œS vrha Å ehituka,
zidina Kastela

u srce me rani zelena strijela.

Sad kucaju srca Å¾uborom Vrbasa
i kao kad vjetar aleje talasa

Nosim te u srcu , Ä•uvam te u duÅji
pjevam samo tebi mojoj Banjaluci.

Ti si radost oka, moja topla luka
ti si san djetinjstva, moja Banjaluka.

I hiljade kuÄ‡a moÅ¾e da se sruÅji
al' ne moÅ¾eÅji nikad ti u mojoj duÅji.

Tu u tom beskraju ti si poput gnijezda
Iz kojeg se vidi i najljepÅja zvijezda.

Nosim te u srcu, Ä•uvam te u duÅji
pjevam samo tebi mojoj Banjaluci.

Ti si radost oka, moja topla luka
ti si san djetinjstva, moja Banjalukaâ€œ

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

A kako je nastala ova pjesma, Ismet Bekrić je objavljjava u predgovoru desetog broja publikacije "Banjaluka - Čubori - Tračkim gradom".

Â Â Â

"Sjećam se stihova koje sam napisao nakon zemljotresa, kada me je pozvao kompozitor Franjo Petružić i zamolio da već do idućeg jutra napijem riječi na njegovu stvorenu glazbu. Čest slogan, pa tri, kao eho "La, la, la". Tako je nastala "Pjesma Banja Luci", koju su tada pjevali osnovci i srednjoškolci, rasuti po gradovima i odmaralištim tadašnjem države. Tada nismo ni slutili da ćemo tu pjesmu ponovo pjevati nakon trideset, četrdeset godina, ali sada rasuti beskrajnim prostorima svijeta. Pjesma je začivjela u nekom novom nostalgičnom ozračju, a svako je mogao ponećto i dodati, pa su sada umjesto "hiljadu kuća može da se sruji", pjevali "hiljadu snova može da se sruji". U dogovoru sa autorom glazbe Franjom Petružićem, koji je nastavio čivjeti u Zagrebu, napisao sam i novu verziju prve strofe, pa sada pjesmu možemo pjevati i ovako: "S vrha Čehitluka/dolinom Trapista/na dlanu pogleda/ljepota zablista. Sad kucaju srca/Čuborom Vrbasa/I kao kad vjetar aleje talasači I hiljadu snova/može da se sruji/alatne može eći nikad/ti u našoj duži. Tu, u tom beskraju, ti si poput gnijezda/iz kojeg se vidi/najljepša zvijezda...".

Kada već pominjemo 'Banjaluka Čubore', prije deset godina, odnosno 2000. godine, Ismet Bekrić pokrenuo je ovu publikaciju. Tada je obavljen prvi broj pod nazivom 'Prepisano sa sedara'. Obavljajući i urednički posao Bekrić je svojevremeno rekao "da su 'Banjaluka Čubori' nečto posebno, nečto što je nastalo spontano, što svima nama, rasutima, udaljenima, treba kao razgovor, kao bliskost, kao sjećanje, kao dokaz da smo bili, da jesmo i da ćemo biti".

- Mislio sam prestati s tim projektom nakon desete knjige, ali eto, uvijek ima novih koji me podstiču, hrabre, koji sarađuju - kazao je između ostalog Bekrić u razgovoru sa banjalukim novinarkom i publicistom Bedrudinom Gužićem, koji je jedan od prvih saradnika 'Banjaluka Čubora'. I nije Bekrić prestao sa ovim projektom, jer je u okviru 'Susreta Banjaluka - Vezeni most 2010', promovisan dvanaesti broj 'Čubora', pod nazivom 'Sva ta draga lica'. A ovom prilikom predstavljemo i Bekrićevu pjesmu 'Ponovo vidim sva ta draga lica':

Sanjam,
to idem stazom pokraj Vrbasa,
od rebrovackog do novog,
a pored mene prolaze lica
koja me ne primjećuju
i koja ne raspoznajem
u sumaglici dana
bez svitanja i sumraka.

A onda,
okrećem lice prema vodi,
i njenom zrcalu jasnom
ponovo vidim sva draga lica
što mi se smijeje iako pate
iako Češnu kao sad i ja
dok sanjam staze
i slušam Čubor,
kao da Čeujem glasove onih
što su sve bliži
iako vrijeme i prostranstva
hoće sve više da ih udalje.

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

A najvećiji dio stvaralaštva Bekrić je posvetio djeci. U intervjuu za jedne dnevne novine, svojevremeno je kazao da pisanje za djecu "nije nimalo lagani posao, nije nikakvo spuštanje kritičke crte ili lažno 'dodvoravanje' djeci, i svima onima koji tu književnost promatraju kao manje važnu":

"A! Ne postoje neke posebne definirane granice između književnosti za djecu i književnosti za odrasle. Mnoga djela su pisana za odrasle, a prihvatile su ih više djeca, ili obratno. Knjige uslovno pisane za mlade postale su zajednička literatura i djece i roditelja, i malih i velikih. Neke moje pjesme, recimo, pisao sam misleći prije svega na mlađi uzrast, a prihvatali su ih i oni sa već izgrađenim pristupima ka književnom djelu. Takva je, na primjer, pjesma "Očev kaput", koja je prevedena na više od deset stranih jezika, i koju na književnim susretima čele uti i odrasli".

Ismet Bekrić rođen je u Banja Luci 1943. godine, a trenutno živi u Ilirskoj Bistrici (Slovenija). Srednju školu završio je u Banja Luci, a Filozofski fakultet, odsjek za književnost, u Sarajevu. Poznat je kao pjesnik, dramski pisac, a radio je i kao novinar. Bio je redovni saradnik "Vesele sveske" i "Malih novina", "Oslobodenja za djecu" i Radio Sarajeva. Njegove pjesme prevedene su na više evropskih jezika, dok su mu knjige objavljene u prevodu na italijanski, turski, makedonski i slovenački jezik. Među najznačajnija djela spadaju: 'Jutro tate Mrguda' (1968), 'Klupa kraj prozora' (1974), 'Otac s kijobranom' (1977), 'Radnička četvrt' (1980), 'Izabrane pjesme' (1980, 1983, 1997), 'Skriveno oko' (1984), 'Očevi breme' (1988), 'Dječije nebo' (1999, 2004) Piše: Mišo VIDOVIAĆ

Izvor vijesti: BLIN